

POSTANOWIENIE

12 stycznia 2024 r.

Sąd Najwyższy w Izbie Cywilnej w składzie:

SSN Mariusz Łodko (przewodniczący)

SSN Ewa Stefańska (sprawozdawca)

SSN Marcin Łochowski

po rozpoznaniu na posiedzeniu niejawnym 12 stycznia 2024 r. w Warszawie
skargi kasacyjnej Prokuratora Generalnego
od wyroku Sądu Apelacyjnego w Warszawie
z 8 lipca 2021 r., I ACa 398/21,
w sprawie z powództwa Prokuratora Generalnego
przeciwko Redaktorowi Naczelnemu "[...]"
o nakazanie publikacji sprostowania,

odrzuca skargę kasacyjną.

(A.G.)

UZASADNIENIE

Sąd Okręgowy w Warszawie wyrokiem z 12 kwietnia 2021 r., po rozpoznaniu sprawy z powództwa Prokuratora Generalnego przeciwko Redaktorowi Naczelnemu „[...]” o nakazanie publikacji sprostowania: w punkcie pierwszym zobowiązał pozwanego do sprostowania informacji zawartych

w materiale prasowym pt. „[...]”, opublikowanym 2 marca 2020 r. na łamach papierowego wydania „[...]” na stronie 6, o treści wskazanej w wyroku; w punkcie drugim zobowiązał pozwanego do sprostowania informacji zawartych w materiale prasowym pt. „[...]” opublikowanym 2 marca 2020 r. na łamach papierowego wydania „[...]” na stronie tytułowej, o treści wskazanej w wyroku; w punkcie trzecim oddalił powództwo w pozostałym zakresie; zaś w punkcie czwartym orzekł o kosztach postępowania.

Na skutek apelacji obu stron, wyrokiem z 8 lipca 2021 r. Sąd Apelacyjny w Warszawie: w punkcie I. sprostował oczywistą niedokładność zaskarżonego wyroku; w punkcie II. zmienił zaskarżony wyrok: w punkcie pierwszym częściowo w ten sposób, że nadał sprostowaniu inną treść oraz oddalił powództwo w pozostałej części, w punkcie drugim w ten sposób, że oddalił powództwo w tej części, w punkcie trzecim w ten sposób, że zmienił rozstrzygnięcie o kosztach procesu; w punkcie III. oddalił apelację pozwanego w pozostałym zakresie; w punkcie IV. oddalił apelację powoda; w punkcie V. orzekł o kosztach postępowania apelacyjnego.

Od powyższego wyroku Sądu Apelacyjnego skargę kasacyjną wniósł powód, zaskarżając go w części oddalającej powództwo (punkt II. wyroku, tj. w części, w jakiej powództwo zostało oddalone w zakresie pkt 1. i pkt 2. zmienionego wyroku Sądu pierwszej instancji), oddalającej apelację powoda (punkt IV. wyroku) oraz zasądzającej od powoda na rzecz pozwanego zwrot kosztów zastępstwa procesowego za postępowanie przed Sądem pierwszej instancji oraz zwrot kosztów postępowania apelacyjnego (punkty II. i V. wyroku) (s. 2 skargi kasacyjnej). Skarżący wnosił o uchylenie zaskarżonego wyroku w całości i przekazanie sprawy do ponownego rozpoznania Sądowi drugiej instancji (s. 39-40 skargi kasacyjnej).

Sąd Najwyższy zważył, co następuje:

Skarga kasacyjna podlegała odrzuceniu.

Zgodnie z art. 398⁴ § 1 k.p.c. skarga kasacyjna powinna zawierać w szczególności: 1) oznaczenie orzeczenia, od którego jest wniesiona, ze wskazaniem, czy jest ono zaskarżone w całości czy w części, 2) przytoczenie

podstaw kasacyjnych i ich uzasadnienie, 3) wniosek o uchylenie lub uchylenie i zmianę orzeczenia z oznaczeniem zakresu żadanego uchylenia i zmiany. Elementy te mają dla skargi charakter konstrukcyjny, a ich brak nie podlega usunięciu, co wynika z treści art. 398⁶ § 2 k.p.c. *in medio* oraz *a contrario* z art. 398⁶ § 1 k.p.c. Drugi z tych przepisów dopuszcza bowiem sanowanie braków skargi kasacyjnej, o których mowa w art. 398⁴ § 2 lub 3 k.p.c., nie dotyczy natomiast skargi niespełniającej wymagań określonych w art. 398⁴ § 1 k.p.c. Skarga kasacyjna obarczona nieusuwalnym brakiem konstrukcyjnym podlega odrzuceniu, bez wzywania skarżącego do jego usunięcia.

W judykaturze jednolicie przyjmuje się, że oznaczenie zakresu zaskarżenia oraz precyzyjne sformułowanie wniosków skargi kasacyjnej ma kluczowe znaczenie. Po pierwsze bowiem, skargę wnosi się od orzeczenia prawomocnego, a więc musi być znany zakres ewentualnej ingerencji Sądu Najwyższego w zaskarżone orzeczenie. Zaś po drugie, skargę rozpoznaje się w granicach zaskarżenia oraz w granicach podstaw (art. 398¹³ § 1 k.p.c.), a wniosek lub wnioski skargi kasacyjnej muszą być ściśle skorelowane z zakresem zaskarżenia (zob. postanowienia SN: z 16 kwietnia 2021 r., II CSK 501/20; z 29 października 2021 r., V CSK 31/21).

W szczególności bezwzględnym wymaganiem jest, aby zakres zaskarżenia i wniosek o uchylenie lub o uchylenie i zmianę orzeczenia były ze sobą ściśle zsynchronizowane, przy czym brak tej korelacji skutkuje odrzuceniem skargi kasacyjnej (zob. postanowienia SN: z 12 października 2007 r., V CSK 309/07, OSNC-ZD 2008, nr C, poz. 81; z 23 sierpnia 2012 r., III CSK 161/12; z 10 kwietnia 2013 r., III CSK 64/13; z 24 kwietnia 2013 r., III CSK 77/13; z 11 grudnia 2014 r., III CZ 54/14; z 2 kwietnia 2014 r., IV CZ 14/14; z 24 sierpnia 2016 r., V CSK 112/16). Od skarżącego wymaga się, aby skarga została prawidłowo zredagowana i nie wywoływała wątpliwości o charakterze interpretacyjnym, gdyż zakres zaskarżenia oraz wnioskowanego uchylenia albo uchylenia i zmiany orzeczenia sądu odwoławczego nie mogą być pozostawione Sądowi Najwyższemu do samodzielnego określenia w drodze zabiegów interpretacyjnych i analizy sformułowań, którymi posłużył się skarżący.

Tymczasem skarga kasacyjna złożona w niniejszej sprawie tego wymagania nie spełnia, gdyż zakres zaskarżenia i wniosku kasacyjnego zostały w niej określone w sposób zawierający niedającą się usunąć sprzeczność. Zakres zaskarżenia odniesiony został do punktów II. (częściowo), IV. i V. wyroku, zaś wniosek kasacyjny odnosi się do całego wyroku Sądu Apelacyjnego. W sprawie tej nie da się więc stwierdzić istnienia korelacji między zakresem zaskarżenia a zakresem wniosku kasacyjnego, co czyni wątpliwym wskazany w skardze zakres zaskarżenia.

Z uwagi na powyższe na podstawie art. 398⁶ § 3 k.p.c. orzeczono, jak w sentencji postanowienia.

[SOP]

[a!]